DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS

QUA DE

PRIMARIA OMNIUM FERE MORBORUM CAUSA.

DECRETO ET AUTHORITATE

GRATIOSISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ IN PERANTIQUA ET ILLUSTRISSIMA HEIDELBERGENSI

SUB PRÆSIDIO

MAGNIFICI, EXCELLENTISSIMI ATQUE EXPERIENTISSIMI

DN. GEORGI FRANCI,

MED. ET PHIL. D. PP. UNIVERSIT. PRO-CANCELL. FACULT. MED. SENIORIS ATQUE DECANI, DN. ELECT. TREVIR. ET DN. MARCHION-BADENS. ARCHIATR. ACAD. S. R. I. N. C. ET ITAL. RECUPERAT. COLLEG. C. P. CAES.

p. t. ACADEMIAE

PRO-RECTORIS

Dn. Promotoris, Fautoris atque Patroni Colendißimi

Pro

Obtinendis rite summis in arte Medica honoribus atque privilegiis Doctoralibus.

Solenniter disserit

JOH. PHILIPPUS STETTER,

Nassau-Itsteinensis.

Ad d. 23. Julii M DC LXXXVI.

HEIDELBERGÆ,

Literis SAMUELIS AMMONII, *UNIVERS.* Typographi.



Σ. Θ.

PRÆFATIO.


Am portentoſa mortalium imprudentia eſt, ut dum ad mortis ſuæ memoriam expalleſcunt, plurimi nihilominus ceu occœcati, proprii interitus ſint molitores. In medium modò producam, variam alimonii noſtri rationem, ubi alimentorum, quæ pro vita & ſanitate ſuſtentanda erant, abuſu aut perverſo uſu nos jugulare quaſi & ſanum ac longum vitæ terminum, inſanâ dimetiri gulâ amamus. Quæ quanta unicè dehinc ſcaturiant mala, ſi hâc vice, impetratâ Licentiâ, generalibus ſaltem demonſtravero, ſi non omnes, ferè tamen omnes, primos ſuos inde quod trahant morbi natales, mecum affirmabis. Juva Jehova!

§. I.


Er unam gulam omnes morbi! ingeniosè certè vel jam olim Avicenna, exclamabat; Ut jam non tangam, ſola illâ vetiti fructus commeſtione, â Protoplaſtis noſtris ad univerſum mortale genus, transplantatam mortis neceſſitatem, qua ſeros nepotes:

Pauperiesque laborque fames & mille dolores
Et tota morborum acies comitantur euntes,

inter alios permultos quoque, qui de morborum caufis Medicè tractant, Doctus ille per ignem philofophus HELMONTIUS, tribus qs. at ingeniofis verbis TR. INF. NVTR. ad V. L. comprehendiffe videtur quænam illa tot tantorumque morborum caufa, quampropter etiam tam inftabili ac infirmo talo, brevis noftra ftat vivendi ætas, fit naturalis ac ordinaria magis, quando vitam fanam aut ægram, longam brevemque, pro indole feminis parentum, tum alimonii ac climatum bonitate, potiffimum determinari, circumfpectè ac præmeditatè affirmat. Et fanè primum in his meretur locum varia illa latiffimè fe extendentis alimonii conditio, cum & ab hâc in parentibus, ipfius feminis difpofitio, & fœtûs jam in utero matris varia enutritio hinc determinatio characterque plus minus fanus aut morbofus dependeat, aër v. ratione climatum, vel fecundaria vel particularis & aliquando faltem hujus vel alterus mali fit caufa, falinas impuritates in humano corpore præexiftentes & ab adfumtis dependentes, variè volatilifando, exaltando vel magis acuendo, ut pote miafmatis variis falinis, ♁reis quandoque virulentis, fæpiffimè infectus.

§. 2. Et cum vel ipfa vita, fecundum celeberr: Ettmüllerum Lipfienfium quondam lumen, *prax. part. 1. c. 15. fundamentaliter in fanguine radicata, formaliter v. per fubtiliffimam fanguinis fubftantiam, in pulmonibus & corde adjumento aëris volatilifatam & radiofæ ac luminofæ texturæ inftar per totum corpus diftributam, quam fpiritus appellamus, fe exerens*, primario legitimo alimentorum ufu in fanguine fuftentatur, ita & primariò ab eorundem perverfo ufu omninò læditur, vitiosâ n. alimoniâ, falinis iftis humani fanguinis principiis variè occurrendo, hinc eadem fenfibiliter alterando ac fenfim planè deftruendo, cum fanguine & ipfa vita cur non alteretur corrumpaturque ac deftruatur fucceffu temporis vide etiam quæ *Deut. 12. verf. 23. Levit. 17. verf. 11. 14. Gen. 9. verf. 4.* exftant.

§. 3. Inprimis autem fanguinea maffa artificiofa quædam particularum falinarum volatilium, acidi & alcali quæ vocantur nomine, cum medio fluido & nutritio, mixtura eft, à perpetuo verò vivacique particularum harum fibi intimè contrariantium, atque non turbato naturalique motu, totius maffæ fanguineæ maturatio qs. & perfectio, & motus ille progreffivus feu circulatorius liber, & calor per totum corpus amicus, & fpirituum puritas, & hinc omnium functionum natu-

ralium

ralium harmonia, adeoque & ipſius vitæ ac ſanitatis ei inhabitantis continuitas primariò ac unicè ferè dependet.

§. 4. Cum ergò ſalinus hic vitæ liquor continuò in corporis vitali conſervatione abſumitur, primariò autem legitimo alimentorum uſu in temperatâ ac naturali ſua craſi conſervatur, optimè & acutè Sanctorius *in Stat. Med. aph. 1.* inquit: *Si quanta & qualis orporteat, quotidiè fieret eorum additio, quæ deficiunt & ablatio eorum quæ exedunt, ſanitas amiſſa recuperaretur & præſens ſemper conſervaretur.* In quo certè, me judice, omnis & ſanitatis & morborum conſiſtit cardo. Si n. primigeneis iſtis ac ſeminalibus ſalinis noſtri ſanguinis & vitæ principiis ſeu fundamentis, proportionatum ſuum ac appropriatum, quotidie accedat reſtaurativum, incorruptam ſanitatem perpetuò ſervari poſſe, vel per ſe clarum eſt; ſed & vice verſâ.

§. 5. Atque hoc eſt, in quo ob denſam noſtram in phyſicis caliginem, omnes ferè cœcutimus, ut, *qs. ineluctabile iſtud fati decretum*, ingenioſo Kenelm Digbeo *de immort. an. tr. 1. de nat. corp. p. 307.* notante, *genus humanum in ſe ipſum exſequi velit*, modò videas permultos quibus edere & bibere vivere ferè ſit, plurimos verò alios, qui in quantitate quidem peccare non videntur, appropriatam tamen addendorum qualitatem non attendentes, adeò ſub frugaliori quamvis diæta, nihilominus morboſos ſubinde experiantur inſultus. Ut ætatum ordine progrediamur, quomodo ob gravidarum in victu ἀταξίαν fœtus vel in & ab utero jam ægrotet aut moriatur, qui ferè vixit nondum, brevitatis ſtudio, hic ſicco tranſeo pede. Doctiſſ. Ettmullerus, abſtruſam illam cùm aliorum malorum, tum inſpecie variolarum ac morbillorum neceſſitatem, perpulchrè ab unico vitio lactis nutrientis, quo tam in quam extra uterum, tenellum enutritur, at vitioſo acore inquinatur corpus, derivat. Uterini quidem nutrimenti vitioſitas, â perversâ ipſius gravidæ diætâ dependet, at extra uterum, mirabundo meritò intuemur oculo, qui matres jam qs. ab ortu ſtatim inſidias mortiſque comminationes ſuis ſtruant infantulis, dum incautâ & incongruâ eorum alimentatione, characterem pernicioſiſſimum & continuam inurunt ad varios morbos propenſionem. Inter alia n. quibus tenella natorum vita ſuſtentatur ac ſanitas, viſcoſa illa ſunt pulmenta, ex lacte vel aqua & farina cruda in paſtæ craſſæ formam coctâ, certè difficilis digeſtionis, ob tenacem farinæ talis crudæ, præcedanea quâdam fermen-

 tatione

tatione, non prius reseratæ texturam, quibus de die ter, quaterve & semper ad summam gulam usque inferciuntur, copioso desuper ingesto lacte & ad quemcumque infantis etiam renuentis ejulatum repetito, unde priori crudo adhuc, subacido & nondum concocto in stomacho hærente, novi super ingesti necessaria grumescentia, caseatio, ac utriusque in pastam acido viscidam corruptio succedit, origo morborum infantilium tantùm non omnium, & unde tot nonnunquam morborum suscipiunt semina, quæ per totum deinde vitæ curriculum, levi datâ occasione, morbosa sua exerere solent spicula: *vid. passim Ettmüllerus noster*, ex fonte hoc infantiles morbos tam internos quam externos, pluribus deducens, *in Valet. Inf.* quo & brevitatis causa L. B. transmitto; *vid. etiam Helm. l. s. c.* Tam graviter luunt tenelli matrum imprudentiam.

§. 6. Et candem etiam adultorum agnoscunt morbi matrem, vix n. affirmare auderem, vel unicum exactam instituere posse victûs rationem, partim ob ignotam aut potius ignoratam salinam sanguinis sui, â primordiali tam uterina, quam infantili alimentatione ac seminum parentum constitutione dependentem idiosyncrasiam, adeoque & accuratam, h. e. non tantum in quantitate sed & qualitate legitimam deficientis aut plus minus aucti, hujus vel alterius principii, homogeneis aut contrariis restaurationem & correctionem; partim ob gulæ monarchicum regimen, quà rotunda sæpè cum quadratis, acida, pinguia, acria, dulcia, salsa, dura, glutinosa, cruda & alia manifestioris saporis quæ sunt, unâ nonnunquam mensâ, ob varietatem quæ delectat, aut aliâs etiam inordinatè, ingerere solemus, modo ἔνσομα fuerint, parum attendimus an ἐνσόμαχα semper sint. Bibitur tunc, rebibitur supervenit poculum hilaritatis, tandem etiam somniferum uti vocant ein Schlaftrüncklein oder Johannes-Segen/quæ sanè postea in tristitiæ & reipsâ morbifera degenerant pocula. Id quod cum Bruyerino *de re cib. l. 16. c. 2. de siti* meritò miramur, *qui soli omnium animantium homini, quanquam prudentia, rationisque capacissimo, sine siti bibere usu venerit.* Et ubi finis foret, si prodigiosa illa obsoniorum genera, quæ delicatula passim comminiscuntur ingenia, recensere vellemus omnia.

§. 7. Hoc autem plerumque evenit, cùm unumquodque menstruum debitam requirat proportionem in quod agat, ut copiosa talia & varia

varia ingesta, dum succus ventriculi, mestrualem suam energiam à spiritibus animalibus (qui ipsi etiam variis modis v. g. nimia venere, lucubrationibus, aut aliis operosis statim à pastu susceptis negotiis, &c. insigniter à primâ digestione averti possunt) obtinens, impar est, tantæ massæ resolvendæ, penetrandæ, hinc volatilisandæ, & ob ingestorum varietatem, magis feratur in hoc quam illud, in liquamen necessariò abeant, subcrudum, h. e. corpori humano minus appropriatum, plus minus viscidum, pro assumtorum qualitate ac faciliori corruptibilitate variante, modò acidum, fixum, modò putrilaginosum, acre, oleosum, rancidum, quoad ventriculum vero vitiato ita arduo primæ digestionis negotio, fundamentum ponatur innumeris malis, etenim

Quo semel est imbuta recens, servabit odorem
Testa diu —— —— —— —— ——

Continuoque nova superingesta alimenta, si non modica ac medica fuerint, semper in similem corrumpuntur pastam, (impura corpora quo plus nutriveris eo magis læseris) pro sanguinis verò & consequenter ipsius vitæ refectione ac restauratione succus suggeritur crudus, recrementosus, modò serosus modò acidulus, modò acris, putridus, & sic tandem vel invalescunt sensim hostiles morborum myriades, vel ad minimum tamen alteratis sanguinis principiis, hinc eclipsatis spiritibus, ad vitam disponimur paulatim fragiliorem, imbecilliorem, imò breviorem, communicando tunc labem eandem ipsis etiam natis, ut Adam generet filium, sibi similem.

§. 8. Scias tamen inprimis pro assumtorum innumera qualitate ac ut dictum, corruptibilitate variante, partim & utendi modo, tum & idiosyncrasiæ cujusque diversitate ac fibrarum stomachalium nervosarum robore, has & alias cruditates seu cacochylias, variare. Sic adsumta, nunc acida qualia panis vitiosus, vina præsertim horna ista, quæ multum adhuc acidi fæculenti tartarei minus subacti continent, infumata, muriata ac sale condita, utpote de spiritu salis ac fulginis acido multum participantia &c. &c. acidum quoque facilius subministrant succum, fixum plùs minùs viscidum; sicut acria, oleosa pinguia, aut promptè aliàs putrescibilia in stomacho paulatim putrescendo, chylum suggerunt nidorosum, acrem, valdè malignum.

Quoad

Quoad utendi modum, in hoc notanda eſt imprimis maſticatio, ubi permulti vel dentium vel ſalivæ vitio, plurimi vero alii vel nimium feſtinantes aut famelici, vel vagabundis demerſi cogitationibus &c. non ſufficienter aut exactè ſatis maſticatos ac colliquatos deglutiunt cibos, quos ita ſemimanſos, nullum dubium eſt, ventriculum gravando, inſignem etiam ſi non primam ad cruditates anſam præbere, dum eâdem forma iterum etiam excerni ſoleant. Pertinet huc inordinata illa ciborum aſſumtio, quando priori nondum digeſto novum ſuperingerimus, & quæ ſunt alia in legitima victus ratione requiſita. Quoad idio ſyncraſiam & hujus habenda eſt ratio. Sic in quibus ob ſerum prædominans, glandulæ & ſtomaticæ & ſtomachiæ, inteſtinales, tum & lymphatica vaſa, ſuam copiosè affundunt lympham, accedente præprimis potu exceſſivè nonnunquam adſumto, in iis certè chylus ſuppeditatur valdè ſeroſus, & ſic in aliis ſubjectis, quorum ſanguinea mixtura gaudet vel acido vel alcali nimiis, præternaturalibus. Quo tandem facit ventriculus robuſtioris vel tenerioris texturæ, vel labefactati toni, ſicut ob laxatas & debilitatas ejuſdem fibras, ingeſta nec comprehendi, nec conſtringi, nec debito calore foveri poſſunt, *ſecund. Franc. Piens de febb. p.* 49.

§. 9. Hæ itaque cacochyliæ, in genere ita determinatæ, acida, alcalica & ſeroſa, pro Sæ. Mæ. reſtauratione advectæ, ac in eadem ſenſim cumulatæ, quot & quantorum damnorum authores poſſint eſſe, te ipſum, L. B; ne ingenio tuo diffidere videar, judicare permittam. Ut paucis tamen rem explicem, quoad acidum, hoc nunc viſcido implicatum; (ſicut ipſa humorum viſcedo ab acido coagulante eſt) in primis viis ſuas ludere ſolet tragædias, nunc verò vehiculo potulento, liquido, ulterius diſtributum, per alia remotiora loca ſe ſe explicans, mille malorum fœcundus exiſtit genitor, ſcil. vel p. n. fermentando, vel coagulando, vel arrodendo, hinc irritando, convellendo & ſpirituum impetum provocando, inprimis ab aëre ſenſim plus minus volatiliſatum, ſanguinem ſcorbuticum reddendo, temperatam ejus craſin pervertendo, bilem vitiosè acuendo, lympham exaſperando, & tandem ipſos ſpiritus inquinando. Quoad alcali acre, nidoroſum, rancidum, ſicut ab acido potiſſimum chronici, ita ab hoc acutiſſimi, valdè maligni, quatenus à bilis alcali & alcalica

inſuper

insuper hepatis tinctura, circa cordis confinia additâ, plus minus accelerantur, magis quoque minusque vehementes, dependent. Declarat hoc Doctiss. noster Ettmuller. *p.1.prax.p. m. 86. Obtuso adsumtis ejusmodi fermento seu spirituoso, vitali ventriculi vigore, eadem ob deficientem spiritualisationem, corpori humano minus appropriata, mutua cum bile miscela, saporem contrahunt acrem, qui partim intestina irritans, variarum ibi turbarum, puta diarrhœarum, cholerarum &c. existit author, partim v. chylum salsa hàc acrimonia inquinando, ad M. S. delatus, eam resolvit & qs. liquefacit, ut hæc in textura sua satiscens, sensim in serosum salsum liquamen plus minus deficiat*, quod certè absque summo vitium & vitæ detrimento, vix fieri potest, id quod confirmat Excell. Wedelius *de Med. fac. p. 14. Notabile est & acida & lixiva, si per venas sanguini infundantur, interimere hominem, illa coagulando, hæc sanguinem nimis dissolvendo.* Tandem quoad serum, hoc præsertim etiam occultè acidum, vel sanguinem nimis diluendo, vel glandulas copiosius inundando, catarrhalium & aliorum morborum variorum est faber, & quæ plura hic possent produci.

§ 10. Quamvis vero jam animus esset, speciatim hæc omnia prosequi & cujusq; morbi hinc in tribus digestionum regionibus oriundi rationem pluribus enucleare, quia tamen in Ettmullerianis hoc jam est peractum scriptis, operosiori patholscopiæ supersedeo, contentus hâc vice primariam tot, si non omnium, plurimorum tamen certè, morborum, puta intus genitorum, causam, focum & primordialem rationem indigitasse, videlicet irregularem seu imprudentem alimentationem ventriculum cacochymicum & hinc scaturientes cacochylias acidam, alcalicam & serosam, quibus applica omnia nunquam satis laudati nostri Ettmulleri scripta Theoretico-practica, quæ utinam ab ipso authore communicari nobis, fata sivissent.

§. 11. Vides igitur quàm alimentationis ratio latè se extendat. At verò in tam artificiosa principiorum nostrorum harmonia reficienda ac conservanda, quanta qualis igitur instituenda sit additio, tum & excedentium ablatio, res est, paucis non ita declarabilis. Hodierna nostra Hygeia, subtiliorum ingeniorum industria nonnihil illuminata, eò pro viribus allaborans, ut quantum possibile eradicatâ dyscrasiæ primordiali minera, sensim constitutiva sanguinis ac vitæ nostræ principia, ad primigeniam redeant crasin, quoad diætam ad hujus vel alterius principii in nobis exorbitantiam respiciendo, similia

similibus seu temperata temperatis conservare; contraria contrariis corrigere præcipit, si quid nimia mensa peccatum est, sequentis mensæ frugalitate compensare, dein non satiari cibis & impigrum esse ad labores, ex HIPPOCR. TIMÆUS van GULDENKLEE *in epist. p. 277. 439.* Quoad Chirurgiam, ordinat sanguinis missiones, scarificationes, hirudines, fonticulos &c. Ex pharmacia v. depromit ipsa tandem medicamenta vel Alterantia vel Evacuantia.

§. 12. ALTERANTIBUS utitur pro salina vitiosorum humorum ametria corrigenda. Sic p. naturali in nobis acido consultò opponit vel alcalia, h. e. ⊖ia ⊡sa, naturalia quam artificialia, lixiviata, fixa quam volatilia, ut ✱cum, & ex hoc ppta, ☊ ✱ci simpl. vel aromatisat. anisat. terebinthinat. succinat. ⊖ absinth. cent. min. C. B. C. C. volat ☊ CC, liq. CC. succinat. ⊖. vol. succin. viperar. ⊖♀ri, præsertim volatilisatum, ⊖ volat. oleos. Sylv. vel illud JUNKEN *in Med. præs. sec. accomm.* ex ☊ ✱ci ℥j. Sp. v. rectif. ℥iij. ol. mac. ʒij. Digerendo, circulando ac cohobando inseparabiliter conjunctis, paratum &c. vel simplicia aromatica, amara, acria, oleosa, ut aromata, herbas, rad. communiter antiscorbuticas dictas, vel temperantia, dulcia, oleosa, ut amygd. pistac. sem. 4. frig. maj. & hujus generis alia. Sulphura metallica ceu polychresta, *quibus correctis*, secundum HELMONT. *tota morborum cohors auscultat*, ut ♀ ♀ris, HELM. de quo POLEMANN. quædam protulit *in Lum. Med.* Sulph. ♁ij. verum, Sulph. Vitriol. KNOEFFELII. Sulph. Glauræ Augurelli. Item ex Cinnabari aut ♄ ppta, ut oleum anti hypochondr. Rhenani ex sacch. ♄ni, cum quo convenit Tinct. antiphthis. MICHAëL. Aroph PARACELS. seu liquor. hæmatit ap. ZWELF. & POLEMAN. &c. vel polychresta illa absorbentia remedia dicta, ut varia Terrea, corall. lap. 69. inprimis ♂lia, ferrum solub. Willis, croc. saccharinum ♂tis &c. *vid. plura ap. ETTMULL. de præcipit.* quibus pro re nata scitè jungit Opiata, quæ ipsa etiam acidum dolorificum & fermentans, temperandi & ferocem orgasmum ac inde natum spirituum impetum, sistendi vim obtineat, & varia sunt. Pro vis-

cido

cido incidentia & abstergentia, ut ⊖ salsa, ☿ ea omnia, herb. rad. aromat. acres, gummata, ammon. galb. mastich. aloë & ex hâc ppta. Ob singularem hujus, ventriculo amicissimum balsamum, pilulas vidi quosdam arcanas ad sanitatem & vitam longam conservandam ex aloës epat. ℥j. myrob. el. ʒvj. croci opt. ʒij. pulverisatis & vino malvat. irrorat. instar pisi formare, & in septimana bis pro lubitu, duas pro dosi adsumere &c. Præter naturali v. alcali, nidoroso, bilioso, acida, ut clyss. mineral. ⟁ acidulos volat. ⟁ Sulph. Spirit. Vitrioli, in specie Nitrum & Nitrata, ceu specifica Spirit. Nitr. dulc. Nitr. ♁tum, Nitr. Vitriolat. seu arcan dupl. succos rib. berb. citri, passulas, serum lact. quod secundum Ettmul. *in prax. p.1. p.23. Nitro volatili turgidum; in siti febrium, salibus quibuscunque acribus corrigendis ac per urin. expurgandis, alvoq; simul aperta servanda* excellens est.

§. 13. EVACUANTIBUS v. tandem, ipsam radicem evellere conatur, qualia sunt, vomitoria, purgantia, diaphoretica, diuretica. Et certè quoad vomitoria & purgantia, cum mali focus plerumque, ut in antecedentibus demonstratum, in ventriculo & primis viis hæreat satis appositè Ammannus *in manud. ad Mat. Med. p. 46.* inquit: *Quis enim putaret, medicamentis vomitoriis atque purgantibus alexipharmaci titulum denegari posse, dum enim purgando, humores venenatos extirpant, an non alexiterii vicem præstant?* Diaphoretica massam sanguineam resolvendo, ventilando, præsentissima sunt remedia ad salia quævis agrestia & vitiosos sapores qui sanguinem jam inquinarunt per poros eliminanda. Sunt vel interna, ut varia passim nota, salia, theriacalia, bezoardica, ♁lia, ☿lia fixata; vel externa ut suffitus, sellæ laconicæ, balnea vaporosa, &c. fol. alni *ap. Borell. C. I. obs. 35.* fol. bardanæ rec. leniter conquass. plantis pedum aut aliis etiam locis imposita, pro sero extrahendo laudata. Inter diuretica excellunt Therebinth. & ex hac ppta Sp. ⊖ dulc. Sp. junip. malvat. junip. liq. ludi Parac. vid. Charleton. *de Lithiasi p. 230.* Sp. calc. viv. Basil. it. ol. per deliq. ex salibus lapidum Lazuli, judaici, ☋rum, calcinator. cum ▽ petrosel. extractis ad gtt. aliquot in Spir. junip. exhibitum, & quæ sunt alia adhuc permulta

Atque

Atque hæc pauca ſunt, quæ in tam arduis vel voluiſſe no[illegible] hâc vice ſufficiet, ſat ſcio equidem, limatiore paulò & accurati[illegible] calamo expediri hæc potuiſſe, verùm cum dies ſemper majora n[illegible] ſoleat docere, & partim certas ob rationes, feſtinandum mihi eſſe[illegible] partim & diſputationis terminus reſpiciendus, hic lubuit facere [illegible] nem, tribuendo

Soli Deo Gloriam.

COROLLARIA.

I.

Datur Medicina ſi non univerſaliſſim[illegible] univerſalis tamen ſeu polychreſta.

II. Transmutatio metallorum non eſt non e[illegible]

III. Non datur perfectè ſanus.

IV. Cauſam cur cruditas acida ſit frequenti[illegible] tribuo pani & potui.

V. Diæta exacta certo reſpectu plus præſtare [illegible] teſt, toto pharmacopolio.

VI. Vomitoria, purgantibus, in eradican[illegible] radice morboſa, ſunt feliciora.

FINIS.